21. aprillil, mis omalt kavalt meenutab osaliselt nüüdisaja 1. mai vastuvõttu. Seda pühitseti Toomemäel, kuhu igal üliõpilasel oli juurdepääs, kui ta aga nööri otsas kaasa tõi pudeli veini või konjakit. Õlu, mis üliõpilasjoogina pääses mõjule alles hiljem, oli siis veel tundmatu. Kuid 1820. a. ei lubanud ülikooli rektor enam seda pühitseda ülikooli maa-alal ja kommerss toimus Raadi pargis. Et siiski viibimisest Toomel mitte loobuda, katsetasid korporatsioonid 1825. a. järgmiselt toimida, mis õnnestus ja kujunes hiljemini traditsiooniks. Nimelt kogunesid 21. aprilli õhtupoole kella 2 ümber kõik korporatsioonid üheskoos „metsikutega" ehk organiseerimata üliõpilastega Toome varemete juurde. Ka kõigile „rukituile" (karistatuile) anti selleks päevaks amnestia ja vana üliõpilaslauluga: „Gaudeamus igitur" (nii siis rõõmutsegem) astuti rongkäigus Toomelt alla ülikooli juurde, kus lauldi „Vivat academia", mille järele siirduti reas väljaspoole linna, tavaliselt Raadi parki pidulikule kommersile. Pimeduse saabumisel kogunesid gruppidena tagasitulevad buršid aga Suurturule, kus pidutseti kuni varase hommikuni.

Selleks, et tol ajal üliõpilased koosviibimisi pidasid väljaspool Tartut, oli kaks erilist põhjust. Esiteks, kuigi korporatsioonivärvidega mütside kandmine sai kombeks alles 1825. a. ja värvipael omandas eluõiguse veel hiljemgi, 30-te aastate lõpul, oli nende kandmine Tartus keelatud, mistõttu siin seda kanti vahariidega kaetuna. Väljaspool Tartut ja isegi teistes linnades ei tehtud selle kandmiseks aga takistusi.

Teiseks mõjuvaks asjaoluks, mis sundis üliõpilasi öö mööda saatma 21. aprilli pidutsemise puhul kas Suurturul või Novum'is Riia maanteel, nüüdisaegsete Maarjamõisa kliinikute läheduses ja 1. mai vastuvõtul Toomeorus, oli organisatsioonidel oma majade puudumine kuni 1880-te aastateni (esimese maja ehitas korporatsioon „Estonia" 1886. a. alul). Ei olnud ka üüritud konvendikortereid, vaid isegi koosolekuid peeti nn. burgides, s. o. majades, mis olid üliõpilaskorterite all ja kus elutses rida sama organisatsiooni kaasvõitlejaid. Hiljem sai mõni „burg", kus elas „vanamees" rebastega, juba konvendikorteri nime. Nõnda tuli otsida ruume igasugusteks kommerssideks väljaspool. Üheks selliseks burgiks, kus koosolekuid peeti, oli XIX sajandi keskel näiteks Jaani (nüüd Ülikooli) ja Laia tänava nurgal asuv Tyron'i maja, kus asub praegu vene korporatsioon. Palkon, mis oli tänava poole ja mida praegu enam ei ole, kasutati kvarteti-laulmiseks. Tuttavamaid burge oli veel nn. „Kanzel", tollal Vietinghoff'i maja, praegu Suurturg nr. 3 raekoja kõrval (kuni 70-te aastateni), „Müllerei" Tähtvere tänaval „Kiehnasterei" Raekoja taga, „Schulzerei" (80.-tes aastates), „Hühnerei" Vabadussilla juures ja teisi, mida nimetati omaniku järele.